

Onze Lieve Vrouw van Altijddurende Bijstand, een overoud wonderbeeld in de kerk van den H. Alphonsus te Rome

<https://hdl.handle.net/1874/236330>

mm 13302

fak 88

23

S. MARIA DE PERPETUO SUCCURSU.
VETUS IMAGO VENERATA ROMAE IN

MIRACULIS CLARA
ECCL. S. ALPHONSI.

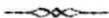
B Kühlen, Typ. Ap. M. Gladbach

ONZE LIEVE VROUW

VAN

ALTIJDDURENDEN BIJSTAND,

EEN OVEROUD WONDERBEEELD
IN DE KERK VAN DEN H. ALPHONSUS TE ROME.

Getrokken uit te Rome verschenen geschriften
en voorzien van de kerkelijke goedkeuring

DOOR

P. ERNEST BRESCIANI,

PRIESTER DER CONGREGATIE DES ALLERH. VERLOSSERS.

Bewerkt naar de laatste duitsche uitgave

DOOR **A. A.,**

R. K. PRIESTER EN KAPELAAN.

BIBL. O. NV.
O. F.
WIJCHENS

GULPEN,

SNELPERSDRUK VAN M. ALBERTS.

IMPRIMI POTEST.

P. RUSSEL, C. et Pr.
ad id deputatis.

Ruræmundæ 17 Aprilis 1875.

AKTE

VAN AANNEMING EN OPOFFERING.

Ik.....

vurig verlangende, mij geheel en al toe te wijden aan den dienst der allerheiligste Maagd Maria, van wie ik, na God, allen bijstand, gedurende mijn leven en bij mijn sterven verwacht, verklaar hiermede, met de overige ingeschrevenen, in te treden in de Aartsbroederschap, ter eere van *O. L. V. van Altijddurenden Bijstand* opgericht. Te dien einde kies ik den roemrijken *H. Alphonsus Maria* tot mijnen bijzonderen patroon, om door zijne voorspraak eene ware en standvastige godsvrucht tot de allerheiligste Maagd, onder deze zoete benaming aangeropen, te verkrijgen. Daarenboven beloof ik *deze toewijding* aan de allerheiligste Maagd en den *H. Alphonsus Maria* den

.....
van elke maand, of den daarop volgenden Zondag, zoo mogelijk na het ontvangen der HH. Sacramenten, te hernieuwen

O Moeder van Altijddurenden Bijstand, neem mij aan als uwen dienaar (uwe dienaressen), en laat mij ondervinden, hoe moederlijk gij voortdurend uwe vereerders ter hulp komt. Ik van mijnen kant beloof u, dat mijne eerste zorg zal zijn, in elken geestelijken en tijdelijken nood, door het gebed mijne toevlucht tot u te nemen. Mijn Beschermers, *H. Alphonsus Maria*, ik smeeek u, verkrijg mij de genade Jezus Christus vurig te beminnen en *O. L. V. van Altijddurenden Bijstand* altijd aan te roepen.

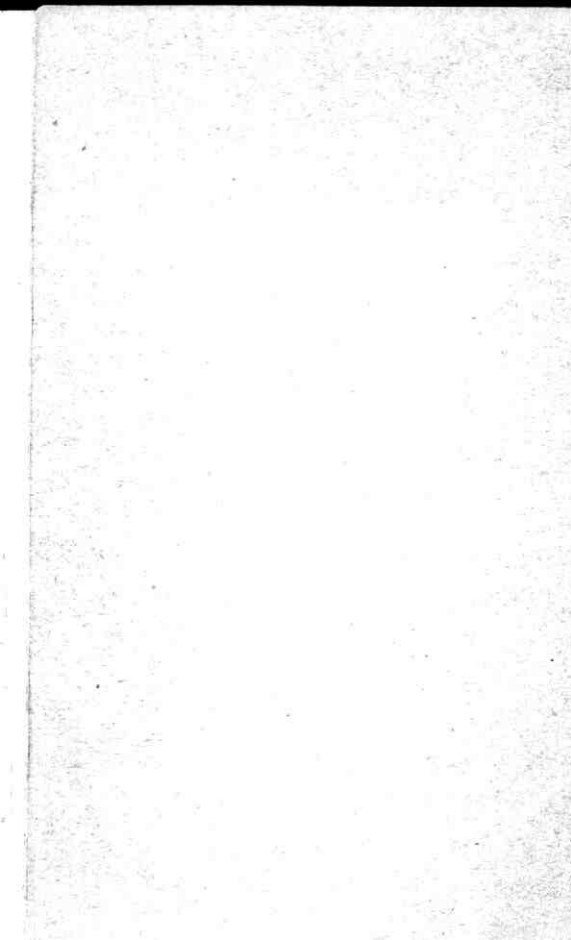
Aangenomen den.....18

Nummer

van het Register:

No.

DE GEVOLMACHTIGDE,

I.

Beschrijving van het Beeld.

---

it wonderbeeld is 22 duim hoog en 18 duim breed, in bysantijschen stijl vervaardigd en op een grond van goud geschilderd. Het verraadt de hand van een evenzoo ervaren als vroomen meester, en deskundigen oordeelen dat het uit de 13^e of 14^e eeuw dagteekent.

Onze Lieve Vrouw in borstbeeld draagt op haar linkerarm het Goddelijk Kind en houdt de rechter voor zich heen. Zij ziet den beschouwer aan; hare trekken zijn wel is waar aanvallig, maar ernstvol, en dragen den uitdruk van medelïden en droefheid over de smart van haar Goddelijk Kind. Een donkerblaauw hulsel, van de binnenzijde groen van kleur bedekt haar hoofd en valt over hare schouders af. Boven aan 't hoofd ontwaart men op dit gewaad eene ster en verder den zoom van eenen band, welke haar gelaat gedeeltelijk omhult. De zoom des mantels en van het rood onderkleed is met goud afgezet, de plooiën en de schakeeringen des kleeds zijn met gouden lijnen doortrokken, zoo als men dit

gewoonlijk bij afbeeldingen uit dien tijd bevindt. Op de beide zijden van het hoofd verschijnen vier letters in het grieksch geschreven, welke afgekort de woorden — Moeder Gods — beteekenen.

Het Goddelijk Kind is geheel zichtbaar en op zijn aanminnig gelaat ligt de smart geteekend, welke het ondervond bij het aanschouwen van het kruis, Hem door een engel voorgehouden. Juist alsof het hulpe bij Zijne moeder wilde zoeken, omvat het hare rechterhand met beide handjes. Zijn kleed is groen, de mantel donkergeel en de band karmijnrood. Het draagt scandalen, waarvan de eene aan den voet is gebonden en de andere los hangt. Boven Zijne linkerschouder vinden wij de afgekorte grieksche woorden — Jesus Christus.

In gelijke hoogte met het gelaat der allerheiligste Maagd zweven in eerbiedige houding twee engelen in borstfiguur. De engel ter rechter zijde draagt in zijne handen de lans en de spons, en boven hem staan de woorden — de aartsengel Michaël —; die ter linker zijde toont het Goddelijk Kind het kruis met het opschrift te samen met twee dwarsbalken en vier nagels; boven hem leest men de woorden — de aartsengel Gabriël.

Dit eerbiedwaardig beeld bevond zich eertijds te Rome, onder den naam van Madonna di S. Matteo bekend; der zaligste Maagd beviel het echter zich del perpetuo

soccorso, dat wil zeggen, van altijddurenden bijstand te doen noemen, zoo als zij zelve dit openbaarde en ook boven den ingang der kerkdeur geschreven staat.

II.

Op welke wijze dit beeld naar Rome en in de Kerk van den heiligen Mattheus is gekomen.

ot op het einde van de 15^e eeuw bevond zich dit wonderbeeld op het eiland Creta, thans Cândia geheeten, en was het reeds in groote vereering. Als nu ten dezen tijde een rijk en vroom koopman, die eene groote godsvrucht ter eere van Onze Lieve Vrouw had en in 't bijzonder tot dit beeld, genoemd eiland moest verlaten, nam hij de zorg ervan op zich, wegens de nabijheid der Turken en uit vrees het mochte in vergeetenheid komen of door de vijanden des geloofs onteerd worden. Derhalve besloot hij het met zich te voeren en naar Italië over te brengen, werwaarts hij van plan was zich te begeven. Ter nauwernood was hij sloop gegaan of alreeds ondervond hij de bijzondere bescherming van Onze Lieve Vrouw van altijddurenden bijstand. Plotseeling verhief zich een storm, welke met zoo groote hevigheid woedde, dat de ondergang van het schip onvermijdelijk scheen. Allen meenden dat zij verloren waren en jam-

merlijk hun graf in de golven vonden, zij weenden en jammerden, als de koopman het heilige beeld voor den dag haalde en zijne reisgenooten aanzette zich onverwijd en vertrouwingsvol der zalige Maagd, welke de Kerk te recht noemt — ster der zee — aan te bevelen. Zij deden het en aanstonds bedaarde de storm, de hemel werd helder en de zee bleef kalm en rustig tot dat zij Ostea, de haven van Rome, bereikt hadden. Van hier vertrok de koopman naar Rome, evenwel niet met 't inzicht om zich hier te vestigen, neen, maar hij was voornemens zijne reis verder voort te zetten en den kostbaren schat, welken hij bij zich droeg, in eene andere stad van Italië achter te laten. Daar dit echter in de plannen van God noch der heilige Maagd lag, gelukte het hem niet zijn voornemen ten uitvoer te brengen. Eene ziekte overviel hem in het huis van zijn gastvriend, die hem had opgenomen; kort daarop stierf hij en zoo bleef het beeld in de hoofdstad der christelijke wereld, voor welke het was weggelegd te worden eene onuitputbare bron van honderden wonderen en duizenden genaden.

Toen de koopman in zijne ziekte gewaar wierd, dat alle aangewende geneesmiddelen zonder werking bleven en vruchteloos waren, en dat de allerzaiigste Maagd hem eene betere en blijvende woonplaats in den hemel had bereid, stelde hij het dierbare

beeld zijnen gastvriend ter hand met de bede, het als een hem toevertrouwd pand te overnemen en grootelijks zorg te dragen, dat het eener Kerk werde overgegeven, om het vroomeromeinsche volk ter vereering te worden voorgesteld. De gastvriend beloofde het hem; maar hij hield geen woord, want het beeld bleef nog geruimen tijd in zijn huis verborgen. Hoe bereid hij ook ware, zijne belofte te houden, zoo wilde zijne vrouw, die aan dit schoone beeld zeer gehecht was, in het geheel niet toegeven, dat het uit haar huis verwijderd werd: om des vredes wille zweeg de man, maar Maria zweeg niet: want zij had niet alleen ten beste eener eenige familie, maar om geheel het geloovige volk te hulp te komen, hare afbeelding naar Rome gezonden. Tot driemaal toe verscheen zij hem in een droom en kondigde hem aan, dat hij eene zware straf over zich zou trekken, indien hij nog langer talmde en zijne gedane belofte niet aanstonds ten uitvoer legde. Deze verschijning vertelde de man aan zijne vrouw om de toestemming tot de verwijdering van het beeld te erlangen; toen hij echter toornig werd afgewezen, had hij den moed niet zijn mannelijk gezag te handhaven en zweeg, niettegenstaande het hem bang was om 't harte uit vreeze voor de straf, waarmede hij bedreigd was. Gods lankmoedigheid was echter uitgeput. De overzalige Maagd verscheen hem voor de

laatste maal en tot zijne ontzetting moest hij de woorden vernemen: — over mij kunt gij u niet beklagen, tot driemaal toe heb ik u gewaarschuwd: opdat ik uit uw huis weggeme, zal het noodig zijn, dat men u eerst uitdrage. Zoo ook gebeurde het, de man werd ziek en stierf binnen korten tijd. Eene zware maar welverdiende straf, wyl hij, om zijner vrouw niet te mishagen, haar wil hooger schatte dan dien van God, en het bevel der hemelskoninginne.

En wie zou denken, dat de weduwe, na dusdanige waarschuwing van den hemel te hebben ontvangen, niet spoedig met de meeste zorgvuldigheid en den grootsten haast zou ten uitvoer gelegd hebben, wat de man door hare schuld verzuimd had? Doch zij was van haren toornigen waan, het beeld konde nergens beter opgericht zijn dan in haar huis, nog niet genezen. Zij talmde steeds, tot dat eensdaags haar dochttertje een vroom en onschuldig kind op haar kwam toegelopen en zeide: « O moeder, ik heb hier in huis eene vrouw gezien! o hoe schoon was zij en welk een glans verspreidde zij! » — Tot mij zeide zij: « ga aanstonds tot uwe moeder en uwen grootvader en zeg hun: Onze Lieve Vrouw van altijddurenden bijstand wil eene kerk tot woonplaats hebben. »

Door deze boodschap, welke zij uit den mond van een onschuldig kind kwam te vernemen, werd de weduwe geroerd, zij

erkende hare fout, sloeg op hare borst en nam het vast besluit onverwijld den wil der zalige Maagd te vervullen. Eer zij haar voornemen kon ten uitvoer brengen, kwam eene boosaardige vrouw, die hiervan iets vernomen had, tot haar en zocht door lasterlijke gesprekken haar van dit plan af te brengen. Deze trachtte haar te overtuigen dat zij geen geloof moest slaan aan ijdele droomen en ingebeelde verschijningen en het beeld moest behouden. Nauwelijks echter had de ongelukkige het laatste woord gezegd, of hare ingewanden werden door zoo hevige smarten befallen, dat zij meende te sterven. In dezen uitersten nood keerde zij in zich, erkende, dat deze de welverdiende straf was voor hare lastertaal en smeekte de allerheiligste Maagd ootmoedig en berouwvol om vergiffenis en hulp. De altijd goede en barmhartige Moeder verhoorde haar gebed. De oplegging van het wonderbeeld was voldoende om haar van alle smarten te verlossen.

Dit nieuw wonder bevestigde de weduwe nog meer in haar genomen besluit, en nu was er alleen sprake van, in welke Kerk het beeld zou opgericht worden. Maria gewaardigde zich haren wil te openbaren. Zij verscheen wederom aan het kind en zeide: «Tusschen de kerk St. Maria Maggiore en die van mijn aangenomen zoon Joannes van Laterane wil ik zijn.» Tusschen deze twee basilieken bevond zich de kerk

van den heiligen Mattheus. Wanneer nu de weduwe bekend was met den wil der Maagd, begaf zij zich aanstonds tot den overste der Augustijner-monniken, die in het bezit waren der kerk van St. Mattheus, en verklaarde hem, dat zij het beeld aan hunne kerk ten geschenke gaf. De feestelijke overbrenging onder groote deelname van het romeinsche volk had plaats op den 27 Maart 1499; en reeds van af dit oogenblik dagteekenen de tallooze wonderen en genaden, welke de genadevolle Maagd in den loop van drie eeuwen door dit beeld haren ver eerders wilde bewijzen, want bij de overbrenging reeds werd een persoon, wiens arm verlamd was, door het wonderbeeld aan te raken van zijne verlamming volkomen was genezen.

De kerk van den heiligen Matteo bevond zich, zoo als even gezegd, tusschen de basilieken van St. Maria Maggiore en St. Giovanni in Lateran naar den oostkant van den eskwiljnschen heuvel. De plaats, waarop zij stond, behoort thans tot de tuinen van het redemptoristen-college St. Alphons, en is met eenen muur omheind; hier ziet men nog eenige overblijfsels.

In het jaar 1477 had Paus Sixtus IV het huis en de kerk van St. Matteo den Augustijner-monniken overgegeven, die, met uitname van de jaren 1652 tot 1658, ervan in het bezit bleven, tot in het begin van deze eeuw. Nadat de Franschen zich van

Rome en den geheelen kerkelijken staat hadden meester gemaakt, werd deze overoude en eerbiedwaardige kerk op bevel van Napoleon afgebroken en nagenoeg gelijk gemaakt tot de grootste smart der geloovigen, en tot groot nadeel voor de christelijke kunst en oudheidkunde. Dit gebeurde omtrent het jaar 1810 of 1814.

Gedurende drie achtereenvolgende eeuwen was alzoo het wonderbeeld van Onze Lieve Vrouw van altijddurenden bijstand op het hoofdaltaar der kerk van St Matteo geplaatst geweest, en in die tijdruimte hadden niet alleen wonderen plaats in den beginne, maar onafgebroken tot aan het einde. Alle oude schrijvers in hunne geschriften over de kerken en heiligdommen van Rome verklaren eenstemmig, dat het beeld in St. Matteo, om mij van hunne eigen woorden te bedienen, te allen tijden wonderdadig, ja zeer wonderdadig heeft gewerkt, en wegens zijne menigvuldige wonderen en gegeven genaden beroemd was. Nog één getuige willen wij aanhalen, te weten den kardinaal Nerli, die in het jaar 1673 den titel van St. Matteo droeg, en de aan St. Matteo aangrenzende villa in eigendom bezat en bewoonde. (Deze villa is thans het klooster der Redemptoristen te Rome). Hij stierf in het jaar 1707, en in het grafscript, dat hij zich zelve vervaardigde, zegt hij, dat hij heeft willen begraven worden in de kerk, door den

roem harer wonderen heinde en ver be-
roemd: *Tituli miraculorum gloria late ful-*
gentis.

Den Augustijnen gaf Pius VII na zijne terugkomst in Rome, in plaats van het konvent van St. Matteo eerst het klooster Eusebio, en later het huis en de kerk St. Maria in Posterulo, waarheen zij ook het wonderbeeld voerden en het in de kloosterkapel oprichtten. Hier kwam het van lieverlede in vergetenheid, en nadat de laatste Augustijner, die in St. Matteo de belofte had afgelegd, de leekenbroeder Augustinus Orsetti in het jaar 1852, in den ouderdom van 86 jaren was gestorven, wist wellicht niemand dat het Moedergodsbeeld in de kloosterkapel het beroemd wonderbeeld was, waardoor in vroegere dagen in de kerk St. Matteo duizenden wonderen waren gewrocht.

III.

**De wonderbare weg der Voorzienigheid,
waarlangs het beeld in de kerk
St. Alphons is gekomen.**

En priester onzer Congregatie met name P. Michaël Marchi, een geboren romein, kwam in zijne jeugd van af het jaar 1840, gedurende dertien jaren lang zeer dikwijls in het klooster der Augustijnen St. Maria

in Posterulo en bezocht daar den zoo even genoemden leekenbroeder Orsetti. De goede broeder was in zijne laatste levensjaren bijna geheel blind en kon zeer zelden zijne cel verlaten; voor hem was het dus eene uitspanning, indien hij zich door vroomen gesprekken met anderen kon onderhouden. In dezen vertrouwlijken omgang verhaalde hij dikwijls, dat het beeld, 't geen zich thans in de huiskapel des kloosters bevond, in de kerk van St. Matteo zeer in vereering was en dat jaarlijks ter eere van Onze Lieve Vrouw, een feest met de grootste plechtigheid werd verordend. Dikwijls ook zeide hij, als met eene zekere angstvalligheid en met een geheimnisvol gelaat: « Weet, Michaël, Onze Lieve Vrouw van St. Matteo is zij, die zich in de huiskapel bevindt. Vergeet het niet. » Somtjids placht hij ook te zeggen: « het wonderbeeld van St. Matteo is dat der huiskapel », en voegde er bij: « dat is zeker, zonder twijfel, hebt gij mij verstaan? Ja het was zeer wonderdadig ».

In het jaar 1855 werd op het verlangen van Zijne Heiligheid Paus Pius IX de zetel van den Generaal der Congregatie van den allerheiligsten Verlosser naar Rome overgebracht. Hiertoe ontving de Congregatie de bovengenoemde villa op den eskwilijschen heuvel, welke de kardinaal Nerli bij zijnen dood aan een gesticht van liefdadigheid had achtergelaten, maar in latere tijden

was overgegaan in de handen der vorstelijke familie Caetani, te samen met de aangrenzende tuinen. Het huis werd in een college veranderd en tot klooster ingericht en daarnaast de kerk St. Alphons gebouwd.

Michaël Marchi trad in hetzelfde jaar als de eerste novice in dit college in de Congregatie en deed hier na voleinden proeftijd de belofte. Drie of vier jaar later hield de kronijkschrijver des huizes zich bezig met de studie over de oudheden van den Eskwilijn gelegen in onze nabijheid, en als hij de schrijvers, die hierover handelden, doorbladerde, vond hij vele opteekeningen over de toenmalige kerk St. Matteo, en zag daaruit, dat in deze kerk een wonderbeeld zich had bevonden, dat in hooge vereering was geweest. Wat hij gelezen had, deelde hij zijnen medebroeders en onder dezen ook P. Marchi mede, die zich hierdoor herinnerde aan 't geen hij van den afgestorven leekenbroeder vernomen had. Wat hij gehoord had, verhaalde hij. Wij wisten wel, dat het wonderbeeld nog bestond, kenden echter niet de geschiedenis des beelds, en wisten geen enkel woord van den wil der allerzalgigste Maagd, waar zij vereerd wilde worden. Wij lieten de zaak berusten tot in het jaar 1863, als een geheel nieuw en onverwacht voorval meer licht er over verspreidde.

De Hoogerwaarde pater Blossi uit de

societeit van Jesus, een vroom en ijverig vereerder der Moeder Gods, had de gewoonte op de zondagen in de kerk del Jesu, over hare deugden en heerlijkheden te predigen en voor den eersten zondag van de maand Februari 1863 had hij, zonder twijfel op ingeving der heilige Maagd, het oude wonderbeeld van Onze Lieve Vrouw van altijddurenden bijstand tot onderwerp gekozen. Deze preek kwam ons ten ooren, en terstond begaven zich eenigen van ons tot hem met de bede, ons het handschrift mede te deelen. Met de grootste en vriendelijkste bereidwilligheid stemde hij toe in ons verzoek; en tevens de mondelijke mededeelingen, welke hij ons deed, waren van groot nut tot samenstelling van dit boekje. Die woorden en gezegden, welke tot mijn doel alleen noodzakelijk zijn, zal ik woordelijk aanhalen: «Ik zal heden, zoo zeide P. Blosi in het begin zijner preek, van een beeld Onzer Lieve Vrouw spreken, dat weleer om zijne veelvoudige wonderen en genadebegunstigingen beroemd was, echter sedert zestig jaren geen levensteeken meer van zich gaf, omdat het, zooals ik geloof, in het bezit was van privaatpersonen, zonder openlijke vereering en zonder aandrang van geloovigen, die in vroegere eeuwen plaats greep. Nadat hij verhaald had, dat het de uitdrukkelijke wil der zaligste Maagd was, in deze hare afbeelding tusschen St. Maria Maggiore en St. Giovanni in Lateran

vereerd te worden, riep hij uit: « Geve God! dat onder mijne toehoorders zich een enkele bevinde, die weet, waar thans dit beeld zich bevindt, en hem, die het verborgen houdt, den wil der allerheiligste Maagd te kennen geeft, opdat hij in zich zelve keere, zijn onrecht erkenne en bewogen worde het beeld in eene kerk, gelegen tusschen den eskwilijschen heuvel en den Coelius, ter openbare vereering uit te stellen. Eindelijk besloot hij met deze woorden: Wie weet, of de ontdekking van dit beeld niet voor onze tijden is weggelegd en daar de heilige Maagd wil, dat zij genoemd worde — Onze Lieve Vrouw van altijddurenden bijstand - wien is bekend, of zij niet met deze ontdekking rust en algemeene vrede heeft verbonden. Wel hem, die hiertoe iets kan bijdragen! »

Nadat wij deze preek hadden gelezen, was het, gelijk een ieder zich gemakkelijk kan verklaren, meer dan ooit ons vurigste verlangen. het beeld zoo spoedig mogelijk in onze kerk ter openlijke vereering uit te stellen. Afgezien, dat onze kerk juist tusschen de bovengenoemde kerken ligt, meenen wij een bijzonder recht daarop te hebben. omdat het terrein, waarop in vroegere dagen de kerk St. Matteo stond, in ons bezit is en te meer, omdat de kerk St. Alphons ter vergoeding van de verdwenen kerk St. Matteo, om haar te vervangen, op dezelfde plaats weer is opge-

bouwd. Wij vergenoegden ons echter niet met louter wenschen, maar eenieder maakte het zich tot plicht, de goedge en genadevolle Maagd te smeeken, zij mochte onzen P. Generaal ingeven, wat te doen, ten einde ons van harte gewenscht doel te bereiken.

God echter staat ten allen tijde zijnen oversten bij en verlicht hen in wichtige aangelegenheden; en zoo gebeurde het, dat onze Generaal, ofschoon onze wenschen de zijnen waren, werd teruggehouden, door een innerlijk gevoel 't geen hem zeide, dat het tijdstip door de goddelijke Voorzienigheid vastgesteld, nog niet gekomen was. Zoo vervlogen nog twee jaren, tot dat hij na veel en aandachtig bidden het besluit nam, het wonderbeeld aan Zijne Heiligheid Paus Pius IX te vragen. Den 11 December 1865, werd hij toegelaten en met liefde ontvangen. Ter nauwernood had hij in 't kort de geschiedenis des beelds verhaald en zijne bede besloten, als de heilige Vader, aangegrepen door het gevoel van kinderlijke liefde en innige godsvrucht ter eere van Maria, de Moeder van God, 't geen hem eigen is, de pen ter hand nam en onder het smeekschrift eigenhandig de volgende woorden neerschreef:

den 11 December 1865.

De kardinaal prefekt der Propaganda zal den overste der Kommunauteit van St. Maria

in Posterulo roepen laten en hem bekend maken, het zij onze wil, dat het beeld der heiligste Maagd, waarvan sprake is in dit smeekschrift, tusschen St. Giovanni en St. Maria Maggiore wederkeere, met de verplichting voor den Overste der Redemptoristen, deze afbeelding door een ander passend beeld te laten vervangen.

PIUS P.P. IX.

Aan een ieder is bekend het onbegrensd vertrouwen, dat de heilige Vader in de voorspraak der overzalige en onbevleete Maagd en Moeder van God stelt, wyl hij geene gelegenheid laat voorbijgaan dit vertrouwen openlijk voor de wereld te getuigen om het den harten der geloovigen in te scherpen. Wij meenen ons niet te vergeten, indien wij aannemen, dat Zijne Heiligheid tot de verordening van dit spoedig besluit door het vertrouwen en de hoop werd aangezet en bewogen, dat Onze Lieve Vrouw van altijddurenden bijstand de zwaar beproefde hoofdstad der christenwereld beschermen en der Kerk den gewenschten vrede zou geven.

Nadat men al het mogelijke had in het werk gesteld, kwam eindelijk de dag door de goddelijke Voorzienigheid bepaald. Op den 10 Januari namiddags begaf zich de schrijver dezes vergezeld van P. Marchi naar St. Maria in Posterulo, alwaar hun door den P. Prior het wonderbeeld werd

ter hand gesteld. P. Marchi vond het op dezelfde plaats, waar hij het in zijne jeugd, in het jaar 1810, voor 't eerst gezien had. Tot ieders bewondering was het beeld goed bewaard. Eenige onbeduidende beschadigingen, welke het had geleden, waren door nagels veroorzaakt, doordien men van achter ter hoogte van het hoofd der Moeder en van het Kind een dwarshout, zoo als schijnt, had aangebracht, om parel-snoeren en juweelen er aan te hangen. De hand van een bekwamen kunstenaar heeft met de meeste behoedzaamheid die kleine gaten bedekt zonder in het minst de afbeelding te beroeren.

Niets bleef meer over dan het wonderbeeld ter algemeene en openlijke vereering van het romeinsche volk uit te stellen; en daar in onze kerk zich geen hiertoe geëigend altaar bevond, zoo had de Overste de zorg op zich genomen tot dit einde een nieuw doelmatig altaar te laten vervaardigen. Geheel in overeenstemming met den bouwtrant der kerk en tot aandenken aan den H Paus en martelaar, welke de toenmalige kerk St Matteo gegrond heeft, alsook aan den Apostel, dien zij was toegewijd, werd ter rechterzijde van het wonderbeeld het beeld van den H. Mattheus, en ter linkerzijde dat van den H. Cletus geplaatst. Dit altaar diende slechts tot voorloopige bediening, wjl aller wensch was, men moest dien kostbaren schat eene hem waardige kapel bouwen.

Ook Zijne Heiligheid heeft reeds den schat der aflaten geopend en allen geloovigen, zoo dikwijls zij dit wonderbeeld bezoeken en aandachtig voor hetzelfde bidden, een aflat van 100 dagen verleend; en een volkomen aflat onder de gewone voorwaarden jaarlijks op het feest van Onze Lieve Vrouw van altijddurenden bijstand.

IV.

Besluit.

Zoo hebben zich de woorden der allerzeligste Maagd, welke zij voor meer dan vierhonderd jaren sprak: «Ik wil tusschen St. Maria Maggiore en St. Giovanni zijn» bewaarheid, en zijn in vervulling gegaan in een tijd, waarin men menschelijker wijze de minste hoop kon voeden en het beeld der vergetenheid reeds was prijs gegeven. Getroost meen ik dus aan den vroomen lezer de vraag te mogen stellen, of hij het opschrift van het voorgaande hoofdstuk «de wonderbare weg der Voorzienigheid, waarlangs het beeld in de kerk St. Alphons is gekomen» niet geheel en al gerechtvaardigd vindt. De samenhang van zoo vele omstandigheden, waardoor de ontdekking en overbrenging des beelds naar St. Alphons werd bewerkstelligd en die buiten alle menschelijke berekening lagen, kan en

moet in zooverre wonderbaar genoemd worden, als zij volgens alle waarschijnlijkheid op de bizondere verordeningen der goddelijke Voorzienigheid berust, dewijl het dwaas en onverstandig is hierin bloot toeval te zien. Wie kan de hand Gods en die der heilige Maagd hierin miskennen, dat de laatste Augustijner, die in het konvent St. Matteo geleefd heeft, in zijn grijzen ouderdom zonder een anderen beweeggrond te hebben, zich aangedreven gevoelt een jeugdigen romein, zoo vaak en met zooveel bezorgdheid opmerkzaam te maken, dat het beeld in de huiskapel het wonderbeeld van St. Matteo zij, en hem dringend aanhield, dit niet te vergeten? Wie zal niet de leiding der goddelijke Voorzienigheid daarin zien, dat dezelfde jonge romein, als nauwelijks het college St. Alphons was opgericht, in onze congregatie trad en hij het joist was, die de ontdekking van het beeld mogelijk maakte? Wie zal durven loochenen, dat de preek, waardoor wij 't eerst de onschatbare waarde van het beeld en den wil der Maagd leerden kennen en aangezet werden tot verdere bemoeienis, door de goddelijke Voorzienigheid was opgelegd? ja alles, zelfs de vastberadenheid en de spoed, waarmede de plaatsvervanger van Jesus-Christus op aarde de overbrenging der afbeelding verordende, verraaft de leiding der goddelijke Voorzienigheid.

En heeft de goddelijke Voorzienigheid zich van zoo wonderbare middelen en wegen bediend om tot haar doel te geraken, zoo moeten wij met allen grond aannemen, dat haar inzicht was: om den glans en de glorie der wonderen, welke volgens de uitdrukking van den kardinaal Nerli in vroegere eeuwen het beeld heinde en ver deed lichten, in onze dagen wederom te vernieuwen. Met vol betrouwen mogen wij ons der hope overgeven, dat God de vereering van Onze Lieve Vrouw van altijd-durenden bijstand gelijk in vroegere dagen door vele buitengewone bewijzen en gunsten van genaden zal opluisteren en verheerlijken. « De heilige Kerk, zegt de heilige Alphonsus, heeft de vereering der heilige beelden ten allen tijde en zelfs met het bloed der martelaren verdedigd, en de H. Moeder Gods heeft door vele wonderen getoond hoe aangenaam en welgevallig haar is, het bezoek en de vereering harer beelden. Derhalve hebben alle ware vereorders van Maria de zoete gewoonte dikwijls met aandacht en godsvrucht hare afbeeldingen en de haar toegewijde kerken te bezoeken. Want deze zijn, volgens den heiligen Joannes Damascenus, in waarheid de toevluchtsoorden waar wij bescherming tegen de bekoringen vinden en in veiligheid zijn voor alle straffen, die wij voor onze zonden verdiend hebben. Laten wij ons dus niet afschrikken door de

moeielijkheid of het ongemak, Maria dagelijks in eene kerk of in eene kapelle met ons bezoek te vereeren.

B I J V O E G S E L.

¶ Omdat P. Bresciani het voorgaande reeds had in het licht gegeven, alvorens het beeld was overgebracht, zoo dunkt mij, zullen wij den lezer geen ondiens dienst bewijzen, indien wij in 't kort laten volgen de beschrijving van die plechtigheid.

Het wonderbeeld bleef tot op den 25 April in de kuiskapel van het college. Aan den avond van genoemden dag, waarop juist het feest van Onze Lieve Vrouw van goeden raad inviel, werd het in feestelijken optocht en processiegewijs door de straten der Region en de kwartiers del Monti, alwaar het college St. Alphons zich bevond, gedragen. De broederschap van den heiligen Franciscus van Paulo opende den optocht, dan volgden onder psalmgezang de leden der vergadering des allerheiligsten Verlossers en der naburige kloosters: de Karmeliten, Benediktijnen en de reguliere koorheeren van St. Petrus in Vinculis, de dienstdoende geestelijkheid der aangrenzende parochiën, en eindelijk Zijne D. H. den Bisschop van Canopus

Mgr. Vesi. Alsdan kwam het wonderbeeld, op een troon onder een prachtvollen baldakijn of hemel door vier priesters in diakens misgewaad gedragen. Door in het wit gekleedde bruidjes werden onophoudelijk bloemen gestrooid. Achter den hemel kwam P. Generaal vergezeld van de abten der Benediktijnen en reguliere koorheeren, aan welke zich eene ontelbare schaar geloovigen aansloot, die den rozenkraans baden. In de met bloemen en laurierbladen bestrooide straten, door welke de optocht trok, wemelde het van menschen, meer dan twintigduizend waren er aanwezig, en de balkonnen der huizen waren, gelijk het te Rome bij soortgelijke plechtigheden het gebruik is, met damast en kostbare tapijten overdekt.

Nadat de optocht was geëindigd, trad de processie de kerk St. Alphons binnen, die prachtvol was versierd en zoo rijk verlicht, dat zij aan eene zee van licht gelijk scheen. De bisschop gaf driemaal den zegen met het Allerheiligste, waarna het wonderbeeld op het hoogaltaar werd gesteld, om aldaar gedurende dertig dagen ter vereering te verblijven.

De plechtigheden op den 27, 28 en 29 April, waren de volgende: Voormiddags werd iederen dag eene plechtige pontifikale hoogmis gezongen door hunne D. H. den aartsbisschop van Pitra en de bisschoppen van Terracino en Aquila, terwijl aan de overige

altaren van af den vroegsten morgen tot den middag kardinalen, prelaten, wereld- en ordenspriesters onafgebroken heilige missen lazen. In den namiddag hield een priester der Congregatie het sermooon, waarna plechtig de litanie van Onze Lieve Vrouw van Loretto werd gezongen en ten slotte gaf elken dag een kardinaal den zegen met het allerheiligste Sakrament. Het waren Hunne Eminenzen de kardinalen Panebianco, Pitra en Reisach. Op den avond van den laatsten dag zong Zijn Eminens de kardinaal Reisach tot dankzegging den lofzang van den heiligen Ambrosius. De deelname, de aandacht en de jubel van het romeinsche volk over de wedervinding van dit kleinood is met geene pen te beschrijven. Het romeinsch dagblad, dat over deze plechtigheid eene beschrijving had gemaakt, zegt desaangaande: de innige aandacht der Romeinen tot de onbevleete Maagd en Moeder-Gods Maria is zoo algemeen bekend, dat niemand aan hunne levendigste deelneming twijfele, alleen hunne vroomste begeestering heeft aller verwachting overtroffen.

Na het eindigen der driedaagsche aandacht bleef het beeld gedurende de geheele maand van Mei op het hoogaltaar uitgesteld om voor hetzelfde de Meivereering te houden. Op den 3 Mei kwam tot aller vreugde de heilige Vader in persoon het beeld vereeren, gaf bij deze gelegenheid

zijne volle tevredenheid te kennen en schonk aan ieder die het wonderbeeld bezocht zijnen apostolischen zegen. Een afdruk van dit beeld bewaart de heilige Vader in zijne eigen kamer en verricht er dagelijks een gebed voor, zoo als hij zelf aan onzen Generaal heeft medegedeeld.

Op het einde van de Meimaand hielden de bewoners van de Region del Monti, welke uit acht pastorien bestaat, op eigen kosten nogmaals eene driedaagsche aandacht, om hunne vreugde, dat zij het hoogvereerd beeld weder in hun midden bezaten te kunnen kond geven en hunne dankbaarheid voor deze genade te betoonen. Deze aandacht werd gehouden den 1, 2 en 3 Juni op dezelfde wijs als vroeger met dezelfde plechtigheid en met dezelfde levendige deelneming. Alzoo was het beeld voorloopig geplaatst op het hoog altaar, alwaar het moet verblijven, tot dat men het hem eene eigen kapel gebouwd heeft.

De toeloop tot de kerk St. Alphons blijft aanhoudend voortduren. Op alle uren van den dag vindt men er vroomme geloovigen van alle standen, die Onze Lieve Vrouw van altijddurenden bijstand hunne hulde komen bewijzen, en hare moederlijke hulp afsmeeken voor hen zelve en voor anderen, voor den heiligen Vader, ja voor de geheele christenheid. Van haren kant blijft Maria hun gebed verhooren, en schenkt hun voortdurend genade. Het beeld is reeds

van alle kanten met gouden ketten, zilveren harten en andere geschenken omgeven; en het getal der geofferde waskaarsen is zoo groot, dat men steeds een grooten voorraad heeft.

Op den 8 December, feestdag der onbevleete Ontvangenis, werd ons beeld versierd met een prachtig geschenk. De Heer Joannes Baptista Milani bracht eene zilveren kroon fonkelend van edelgesteente ten offer uit dankbaarheid voor eene ontvangen genade. Zij wordt gedragen door twee engelen, die op wolken zijn gekniel; boven het beeld zwevend houden zij met de linkerhand de kroon en dragen in de rechterhand eene lelie. Alles is heerlijk ten uitvoer gelegd zoowel wat 't ontwerp als de uitvoering betreft.

De vreugde der aandachtige vereerders van Onze Lieve Vrouw bij het gezicht van dit nieuw geschenk gaf zich kond op den avond van denzelfden dag doordien zij hunne huizen versierden, de vensters verlichtten en vuurwerk afstaken.

Doch eene nog heerlijker en glorievoller kroon was voor het wonderbeeld bestemd. Zoowel zijn eerbiedwaardige oudheid als de menigvuldige genaden op zijne voorpraak verworven schenen te vorderen, dat het in de rij dier bevoorrechte wonderbeelden prijkte, welke door het kapittel van de St. Pieterskerk met een gouden kroon begiftigd werden.

Dit was de algemeene wensch der aandachtigen, derhalve reikten de eerste personen van dat gedeelte der stad, waaronder de zeven pastoors aan het hoofd, in hunnen naam en in naam aller vereerders van Onze Lieve Vrouw aan genoemd kapittel een smeekschrift over, met het verzoek, ons overoud wonderbeeld plechtig te kroonen. Het kapittel bewilligde de bede, liet een gouden met edele steenen versierden diadeem ten geschenke vervaardigen en de deken van het kapittel, tevens patriarch van Konstantinopel, Mgr. Antici Mattei, voltrok onder de pontifikale mis, welke op zondag den 23 Juni 1867 in de kerk van den heiligen Alphonsus gezongen werd, de heilige handeling der krooning. Deze openlijke betuiging van eerbied, liefde, en dankbaarheid heeft gewis der heilige Maagd bevallen, maar meer vreugde nog zal zij er in scheppen, wanneer wij met een rein hart en zuiver gemoed ons beijveren haar eene andere kroon aan te bieden, eene kroon van goede werken, van ienige vereering, van gloeiende liefde en van oprechte kinderlijke dankbaarheid voor de menigvuldige gunstbewijzingen, die wij onverpoosd uit hare moederlijke en wonderdadige handen ontvangen.

VERHAAL

van eenige uitstekende door het wonderbeeld Onzer lieve Vrouw van altijd-durenden bijstand verworven genaden.

1. Bij de plechtige overbrenging des beelds naar de kerk van den heiligen Alphonsus, den 26 April 1866, trok de processie in den namiddag langs een huis, waarin een vierjarig kind sedert drie weken gevaarlijk ziek lag aan hevige koorts en sterken kramp. Op dit oogenblik lichtte de moeder het stervend kind uit zijn bed op, droeg het naar het venster en niet langer in staat de ellende aan te zien, smeekte zij de allerheiligste Maagd of wel het kind te genezen of wel in den hemel tot zich te nemen. Binnen 24 uren beterde het zichtbaar en na 4 of 5 dagen had het de spraak en de krachten wederom terug. De moeder kwam in de kerk, om door de opdracht eener kaars aan de hemelsche weldoenster haren dank te betuigen.

2. Op denzelfden dag en onder soortgelijke omstandigheden had het volgend voorval plaats. — Een meisje, acht jaren oud, konde sedert vier jaren hare voeten niet meer gebruiken, zoo dat het zich slechts met de grootste inspanning en moeite een

weinig bewegen kon. Alreeds was de moeder van gedachte het arme kind naar het beeld te dragen als dit in omgang het huis voorbijkwam. Eensklaps begon het kind zich te bewegen, maar zijne volkomen genezing moest eerst plaats hebben onder de oktaaf van het allerheiligste Sakrament. Toen droeg de moeder het kind ter kerke, zette het neer in de kappelle van het wonderbeeld, en bezwoer met groot betrouwen de Moeder van altijddurenden bijstand de begonnen genade te voleinden; en ziet, in eens verheft zich het kind, staat op in het bijzijn van verschillende personen en gaat sinds ongehinderd en met veel gemak.

3. Eenig in zijne soort is het volgend geval: in September van het jaar 1866, trad eene vroome boerevrouw onze kerk binnen, om haar gebed ter eere van Maria te verrichten. Ondervraagd of zij door eene bijzondere oorzaak hiertoe bewogen was, gaf zij ten antwoord, dat zij uit een dorp der omstreken ware en tot dus verre nog nooit in deze kerk geweest was. Haar man echter had haar gezegd, dat hier een zeer wonderbaar beeld onder den titel van altijddurenden bijstand vereerd wierd. Voor korten tijd was hij gestorven, maar in zijne laatste ziekte had hij zich zeer dikwijls aan Maria onder dezen titel aanbevolen en dat de allerheiligste Maagd hem wel niet de genade der genezing, maar eene oneindig

veel grootere had verschaft. Want in de laatste dagen van zijn leven, als hij reeds lag te zieletoegen, zeide hij, dat hij de Moeder Gods in persoon aan zijn bed zag staan en werd hierdoor zoo opgebeurd, dat hij zich noch om de smarten der krankheid, noch om de nabijheid des doods bekommerde; hij stierf vroolijk en tevreden, omdat hij zijn eeuwig heil nabij zag. « O mochte ik ook zoo sterven! » dit waren de woorden, waarmede de vrouw haar eenvoudig verhaal eindigde.

4. Zeer opvallend is, wat eener vrouw gebeurde, die een papieren beeld van Onze Lieve Vrouw van altijddurende bijstand tegen den muur had aangeplakt en gewoon was hiervoor uit godsvrucht eene lamp te ontsteken. Eensdaags, men weet niet hoe, viel het beeldje op de lamp en vatte vuur; de vlam verteerde alles rondom en verbrandde den geheelen rand, liet echter het beeld onbeschadigd. In latere dagen kwam het in andere handen en wordt thans met de grootste zorgvuldigheid opbewaard en vereerd.

5. Eene vrouw, die eene groote godsvrucht voor deze afbeelding had, kwam, sedert deze ter vereering was uitgesteld, dagelijks onze kerk bezoeken. Na verloop van eenigen tijd werd zij lijdend aan de waterzucht en nam hare ziekte dermate toe, dat de geneesheer eene operatie noodig achtte. Bij dit droevig bericht brak de

zieke in tranen los en beval zich met alle mogelijke godsvrucht in de handen der zalige Maagd van altijddurenden bijstand. Zij verhoorde het gebed harer vereeerster; want eer de geneesheer kwam, had zoo een merkelijke verbetering plaats gehad, dat de geneesheer de operatie onnoodig vond. Maar de vrouw was nog niet geheel hersteld, want een harer armen was buitenmate gezwollen; doch ook deze werd door de hulp van Maria en het gebruik der voorgeschreven geneesmiddelen geheel genezen. God evenwel, die het geduld dezer vrouw wilde beproeven, liet het gebeuren, dat kort daarop eene zoo gevaarlijke koorts haar aantastte, die haar tot driemaal toe van het verstand beroofde en eindelijk in het grootste levensgevaar bracht, zoo zelfs, dat op den eersten donderdag van de maand Oktober twee geneesheeren verklaarden, zij zoude den volgende dag niet meer beleven. Zinneloos en als in doodstrijd, lag zij ter neer tot op zaterdag avond, waarop de stervende als uit den doodsluimer ontwaakt, spijs en drank verlangde en werkelijk soep en wat wijns gebruikte. De huisgenooten meenden, dit zij niets anders, dan de laatste beterschap, welke in den regel onmiddelijk den dood voorafgaat. Dit was echter niet het geval; de zieke verklaarde dat zij volkomen genezen ware en daarenboven bevrijd van de waterzucht. Op den eersten dag

van November bracht zij uit dankbaarheid aan Maria een schoon zilveren hart en eene kaars ten offer.

Wij zouden echter niet eindigen, indien wij alle gunstbewijzingen en genezingen moesten verhalen, die op de voorspraak van de allerheiligste Maagd onder den titel van altyddurenden bijstand zijn gewrocht geworden. Bepalen willen wij ons nog eenige wond'erbare genezingen in 't kort op te sommen: zooals die van twee Kamaldulenzermunniken, en van een pauselijken soldaat; een andere van een driejarig kind, dat nog niet had kunnen gaan; van een arme vrouw, die schielijk van hevigen kramp bevrijd werd; van eenen man, die aan zoo een gevaarlijke oogziekte leed, dat volslagen blindheid hem dreigde; evenzoo kunnen wij slechts aanstippen de wonderbare bescherming, welke een pauselijk soldaat ondervond bij het vallen van het paard; de onverwachte hulp, welke een arme en behoeftige jongeling vond, daar hem buiten alle menschelijke verwachting een fatsoenlijk onderkomen ten deel viel; de bescherming van een ijverigen pastoor, wiens vijanden tegen hem hadden samengezworen en op het punt waren hun goddeloos plan ten uitvoer te brengen; en eindelijk de plotselijke en gansch onverwachte zinsverandering van een man, die in twist met zijn broeder en van toorn ontstoken reeds een dolk had gegrepen, om

hem te vermoorden, als zijne zuster nog bij tijd de bescherming van Maria aanriep en haar gebed zoo spoedig verhoord werd, dat de woedende dadelijk den dolk liet vallen en van wolf in een lam veranderd, zijn broeder omarmde onder de woorden: « wij willen ons niet het minste leed aandoen; » waarop de zuster den dolk van den grond opnam en ter kerke bracht, opdat hij aan het altaar van Onze Lieve Vrouw tot een eeuwig teeken zou zijn van hare machtige voorspraak en bescherming.

Hoe dikwijls de gebeden der geloovigen zijn verhoord geworden, getuigen overigens de vele geschenken, welke om den altaar van het beeld prijken, de kaarsen en lampen, welke altijd branden, de voortdurende aanvragen, welke van alle kanten uit Duitschland, Frankrijk, Spanje, Holland, België, Engeland, ja zelfs, uit Amerika om afbeeldingen gedaan worden, van welke reeds vele in verscheidene landen openlijk in de kerken onder de grootste plechtigheid zijn opgericht en uitgesteld ter vereering aan de geloovigen. Alle deze afbeeldingen van het oorspronkelijke wonderbeeld zijn nu op merkwaardige en verbazende wijs in korten tijd even zooveel wonderbeelden geworden. want waar slechts in eene kerk eene dezer afbeeldingen is opgericht en uitgesteld en met vertrouwen vereerd wordt, daar verneemt men uit de geloofwaardigste bronnen, dat Maria ve'e

wonderen verricht. Nu eens zijn het genezingen van langdurig lichamelijk lijden, waarvoor alle kunst te vergeefs werd aangewend, dan is het de bevrijding van innerlijk, veel grooter en smartvoller lijden, naamlijk bevrijding van zielensmart, dan wêr zijn het bekeeringen van de verstoktste zondaren. — Door dien het gebed zoo veel en zoo wonderbaar verhoord wordt, neemt de godsvrucht « tot Onze Lieve Vrouw van altijddurenden bijstand » natuurlijker wijze bij het geloovige volk toe. Van alle kanten stroomen de geloovigen van heinde en verre naar die kerken, waar zich eene der afbeeldingen van het oorspronkelijk beeld bevindt, met het vol betrouwen, dat deze machtige en goede Moeder hunne gebeden zal aanhooren. In 't bijzonder schijnt de Moeder van God in Westphalen onder den glorieijken titel — van altijddurenden bijstand — te willen verheerlijkt worden; want ter nauwernood is de kerk der Redemptoristen in Maria-Hamikolt bij Dulmen in het bezit van een afbeeldsel of reeds hoort men wijd en zijd spreken over de gunsten en gaven, waarmede Maria hare vereerders overlaadt, zoodat de roem hiervan zich reeds over de grenzen heeft verspreid en het getal der vroomen pelgrims dagelijks vermeerdert. Berustende op deze daadzaken heeft de heilige Vader Pius IX, door een dekreet van den 11 Mei 1869, aan alle geloovigen van beide geslachten,

die na waardige biecht en kommunie op den feestdag van Onze Lieve Vrouw van altijddurende bijstand, den 16 Juni, of op den eerst volgenden zondag de kerk der Redemptoristen te Maria-Hamikolt bezoeken en voor het beeld van Onze Lieve Vrouw aandachtig bidden ter uitbreiding van Gods kerk, enz., een vollen aflaat verleend; aan hen echter, die voor genoemd beeld slechts bidden tot intentie van Zijne Heiligheid zonder te biechten of te kommuniereen, maar in staat van genade zijn, een gedeeltelijken aflaat van 300 dagen. Beide aflaten zijn toevoegelijk aan de geloovige zielen in het vagevuur. Deze aflaten zijn tevens verleend aan die kerken der Redemptoristen, waar zich een afkransel van het originaal-beeld bevindt; zoo als te Bochum, Trier, Aken, Menz, Kapellenberg bij Neustadt, Gars in Beieren, Weenen, enz. Daarenboven heeft Zijne Heiligheid Pius IX, onder dagteekening van den 8 April 1870, aan alle geloovigen, na waardig gebiecht, gekommuniceerd en eenigen tijd aandachtig te hebben gebeden tot meening van den heiligen Vader, een vollen aflaat verleend, ook toevoegelijk aan de arme zielen in het vagevuur, als zij op de vier volgende feestdagen de kerk te Kapellenberg in Bovensilesie bezoeken.

1. Op het feest van den H. Aartsvader Joseph, 19 Maart.

2. Op het feest der zeven smarten van Maria, vrijdag voor palmzondag.
3. Op den feestdag der H. « Moeder van altijddurenden bijstand » 16 Juni of den daarop volgenden zondag.
4. Op den zondag van de zeven smarten, den 3 zondag van September.

Ook te Wittem en te Vaals in de kerk der E.E. Paters Redemptoristen bevindt zich eene afbeelding van het wonderbeeld; ontelbaar is het getal der geloovigen, die van alle kanten het komen vereeren. Hoeveel wees gegroeten voor dit beeld reeds zijn gestort, is niet op te sommen; en nog overvloediger zijn de genaden, welke in deze kerken den zondaars zijn ten deel gevallen.

Ziedaar lezer, wat de Moeder Gods doet, om hare afbeelding te verheerlijken! Tot haar, de Moeder van altijddurenden bijstand vlucht in alle aangelegenheden, wijd haar uwen dienst, zij haar een gehoorzaam en onschuldig kind, dan kunt gij overtuigd zijn, dat hare hulpe voor u eene altijddurende en eeuwige zijn zal; zij zal u beschermen in uw leven, bijstaan in den dood en u niet verlaten tot zij u opgenomen ziet in de glorie des hemels.

Bij M. Alberts te Gulpen zijn steeds verkrijgbaar:

Medailles, beelden en prentjes van Onze Lieve Vrouw van altijddurenden bijstand.

GEBEDEN

TER EERE VAN

Onze Lieve Vrouw van altijd-
durenden bijstand.

Zijne Heiligheid Paus Pius IX. verleende, bij Reskript van 17 Mei 1866, aan elk der drie volgende gebeden, een afsaat van 100 dagen, éenmaal daags te verdienen; ook toevoegelijk aan de zielen in het vagevuur.

I.

 Moeder van altijddurenden bijstand, zie hier aan uwe voeten een elendig zondaar, die zijne toevlucht tot u neemt en op u zijn vertrouwen stelt. O Moeder van barmhartigheid, heb medelijden met mij: gij wordt door allen de toevlucht en de hoop der zondaars genoemd: wees dan ook mijne toevlucht en mijne hoop. Sta mij bij ter liefde van Jesus-Christus: reik de hand aan een armen ge-

vallene, die uwen bijstand inroept en zich voor altijd aan uwen dienst toewijlt Geloofd en gedankt zij God, dat Hij mij, in Zijne barmhartigheid, zulk vertrouwen op u geschonken heeft: 't is mij een onderpand mijner eeuwige zaligheid. Ach! voorheen ben ik, ellendige, zoo dikwijls gevallen, omdat ik niet tot u mijne toevlucht nam; voortaan vertrouw ik met uwe hulp te overwinnen en ik twijfel niet of gij zult mij helpen zoo dikwijls ik u aanroep. Doch ik vrees, dat ik zal nalaten, u te bidden, als de gelegenheid der zonde dáár is en dat ik zóó ongelukkig zal verloren gaan. Wat ik dus vurig verlang en uit alle krachten u verzoek, is, dat ik in iedere bekoring, in iederen strijd met den boozen vijand onmiddelijk tot u mijne toevlucht neme, en niet ophoude te roepen: Maria, help mij: o Moeder van altijd-durenden bijstand, laat niet toe dat ik mijnen God verlieze.

Vijf maal: Wees gegroet, Maria, enz.

v. Bid voor ons, o heilige Moeder Gods.

R. Opdat wij waardig worden de beloften van Christus.

LATEN WIJ BIDDEN.

Almachtige en barmhartige God, die om het menschelijk geslacht bij te staan gewild hebt, dat de z. l.ige maagd Maria de moeder van uwen eeniggeboren Zoon zou wezen, verleen ons, dat wij door hare voorspraak de besmettingen des duivels vermijden en U met een oprecht hart dienen mogen. Door denzelfden Christus onzen Heer, Amen.

II.

O Moeder van altyddurenden bijstand, ik bid u, verleen mij de genade altijd uwen machtigen naam aan te roepen; want uw naam is de hulp der levenden en het heil der stervenden O zuiverste Maria, o zoetste Maria, laat voortaan uw naam de adembaling van mijn leven zijn Stel niet uit, mijne meesteres, mij ter hulp te snellen zoo dikwijls ik u aanroep: want in alle bekoringen, die mij bestrijden, in alle

noodwendigheden, die mij kwellen, zal ik niet nalaten u te bidden, door altijd te herhalen: Maria, Maria! Wat kracht, wat zoetheid, wat vertrouwen, wat teeder gevoel overstelpt mijne ziel, als ik u slechts noem of aan u denk. Ik dank God, dat Hij u om mijnentwil een zoo zoeten, zoo beminnelijken en zoo machtigen naam heeft geschonken. Doch met slechts uwen naam aan te roepen, ben ik niet tevreden; ik verlang hem met liefde te noemen, ik verlang dat de liefde mij altijd herinnere u toe te roepen: Moeder van altijddurenden bijstand!

Vijf maal: Wees gegroet, enz. als
boven.

III.

O Moeder van altijddurenden bijstand, gij zijt de uitdeelster van alle genaden, welke God ons ellendigen schenkt, en daarom juist heeft Hij u zoo machtig, zoo rijk en zoo goedertierend gemaakt, opdat gij ons zoudt te hulp komen in onze ellenden. Gij zijt de voorspraak

van de ellendigste en meest verlaten zondaars, die tot u hunne toevlucht nemen; sta mij dus bij, want ik neem mijne toevlucht tot u. Ik stel mijne eeuwige zaligheid in uwe handen, ik vertrouw u mijne ziel toe. Reken mij onder het getal uwer meer bijzondere dienaren, neem mij onder uwe bescherming en dat is mij genoeg. Als gij mij helpt dan vrees ik niets: niet voor mijne zonden, want gij zult mij vergiffenis verwerven; niet voor den duivel, want gij zijt sterker dan alle machten der hel; niet zelfs voor Jesus, mijnen rechter, want een enkel gebed van u zal Hem verzoenen. Ik vrees slechts eene zaak, dat ik naamlijk door mijne nalatigheid zal ophouden u aan te roepen en zoo verloren te gaan. Mijne meesteres, verkrijg voor mij de vergiffenis mijner zonden, de liefde tot Jesus, de volharding tot het einde en de genade om u altijd toe te roepen: O Moeder van altijddurenden bijstand.

Vijf maal: Wees gegroet enz., als
boven.

GEBED BIJ EENE ZIEKTE.

O Moeder van altijddurenden bijstand! ik lijd veel en lijd onophoudelijk ... Te samen met het lichaam wordt ook mijn geest verzwakt; nauwelijks de kracht om te bidden is mij bijgebleven ... niets kan mij meer verlichten. Zelfs het bezoek en het medelijden mijner beste vrienden kan mij geen troost meer aanbrengen ... Mijn moed begint te zinken en mismoed en droefheid hebben zich van mijne ziel meester gemaakt. Op u echter, goedigste Maagd, stel ik mijn vertrouwen. Uw hart vol medelijden zal zich mijner ontfermen. Ja, liefderijke Moeder, vergeet niet uw arm, verlaten kind! Verkrijg mij kracht en sterkte, opdat ik geduldig en gelaten dit lijden, door God mij toegezonden, verdrage. Of liever, indien het mij ter zaligheid verstrekke, laat mij dan wederom gezond worden! Zou het echter Gods wil zijn, dat ik niet langer in het leven blijve en dat deze ziekte mijn dood ten gevolge heeft ... zie, o genadige hemelskoningin, ik ben bereid ... want stellig hoop ik dat gij mij de kracht zult bezorgen met vreugde alles ten offer te brengen wat uw goddelijke Zoon van mij verlangt. O machtige Maagd, be werk dat ik weldra de gezondheid herwinne of uit liefde tot God geduldig lijde. Amen.

GEBED VOOR DE BEKEERING EENS ZON-
DAARS.

O Maagd van altijddurenden bijstand, gij kent de waarde eener ziel. Gij weet, wat het zeggen wil: vrij gekocht te zijn door het bloed van uwen goddelijken Zoon. Daarom zult gij mijn gebed verhooren, omdat ik de bekeering van een armen zondaar van u verlang, ja van een grooten zondaar, die met rassche schreden zijn eeuwig ongeluk te gemoet gaat. Zijn goddeloos leven, o barmhartige Moeder is u bekend!... Gedenk, dat gij de toevlucht der zondaren zijt, dat God aan u de macht heeft gegeven, om de harten der verstoktste zondaren tot bekeering te brengen. Tot hiertoe werd het gewenscht doel niet bereikt; indien gij hem niet ter hulp komt, zal hij wellicht nog dieper in den afgrond der zonden vallen. Om eene enkele genade smee ik u, om de genade der bekeering, sla hem. indien het noodzakelijk is, met lichaaamlijk lijden, totdat hij in zich zelve gekeerd een einde stelt aan zijn goddeloozen wandel. God heeft immers, o genadigste Maagd en voorspreekster, op het gebed zijner moeder het hart van Augustinus omgekeerd, laat u ook nu bewegen door mijn gebed en bekeer dezen ongelukkige. O Maria help! ik smee u

uit alle kracht mijner ziel ; o Moeder der barmhartigheid , help !

GEBED VAN EENEN ARME.

O Moeder van altijddurenden bijstand, ziehier aan uwe voeten een uwer kinderen, dat zich in grooten nood bevindt en u zijne ellende komt klagen. Met allen vlijt en alle zweet kan ik nauwelijks mijn dagelijksch brood verdienen. Derhalve wordt somtijds mijn gemoed van droefheid overvallen . . . bizonder als ik zie , hoeveel andere menschen zich in overvloed en rijkdom baden. Wat mij echter troost is de gedachte, dat Jesus-Christus, mijn leermeester, heeft willen in armoede geboren worden en niet zooveel bezitten waarop hij zijn hoofd kon nederleggen. Leer mij, o allerzaligste Maagd, naar het voorbeeld van uwen goddelijken Zoon de vergankelijke goederen dezer wereld gering schatten om alleen naar de eeuwige goederen des hemels te streven. O mijne lieve Moeder Maria! maak dat ik rijk worde aan hemelsche schatten . . . heiligmakende genade, liefde Gods, vrede der ziel, geduldig verdragen van al het lijden dezes levens: deze zijn de rijkdommen, welke ik van u begeer, welke ik met de grootste zorg verzamelen zal. Aardsche goederen verlang ik slechts in zoover zij mij noodig zijn om

het leven te onderhouden. O Maria, schenk mij tevredenheid in de armoede en ik ben gelukkiger op deze wereld, dan alle rijken, die God niet lief hebben.

GEBED VOOR DE KERK EN VOOR DEN HEILIGEN VADER.

O Moeder van altijddurenden bijstand, op het oogenblik zelf dat de goddeloozen de stoutmoedigste aanslagen doen op het scheepje van Petrus, verschijnt uw beeltenis in de hoofdstad der christenheid als de wonderbare Vrouw van altijddurenden bijstand. Daarom wordt gij te recht begroet onder dezen titel als de machtige beschermster der heilige Kerk en door haar zichtbaar opperhoofd en door alle geloovigen. Laat het vertrouwen uwer kinderen niet te schande worden. Verdedig de rechten der kerk van Jesus, en verijdeld de sluwe plannen der booze menschen. Keten al vaster en vaster de geloovigen aan hunne bisschoppen en de bisschoppen aan hun algemeen opperhoofd. Bevestig den stoel van Petrus in de hoofdstad der christelijke wereld en veroorloof niet dat de ongerechtigheid overwinne. O onbevleete Moedermaagd, gij moet helpen ... en gij zult helpen! En zouden ook, wat God echter verhoede, de katholieken nog meer vervolgd en de heilige Vader nog meer in het nauw gebracht worden, zoo laten

wij niet na, van u, o machtige hemelskoningin, de overwinning af te smeeken en op u een onbegrensd vertrouwen te stellen; o Maria, help!

GEBED VOOR DEN HUISELIJKEN VREDE.

O Maagd van altijddurenden bijstand, wanneer het voor elk eene heilige plicht is met zijnen naaste in liefde en eendracht te leven, o hoeveel te meer moeten niet de leden van een en dezelfde familie bezorgd zijn, die liefde en dien vrede onder elkander te bewaren! Verkrijg ons alzoo, o liefderijkste Maagd, die eendracht en dien hemelschen vrede, waaraan de menschen zich stichten en waarin God zijn welgevallen vindt. Wij allen, wij zijn ja kinderen van een en denzelfden Vader, van eene en dezelfde Moeder; waarom zouden wij onder elkander twisten en strijd zoeken? De zuster verdrage de gebreken van haar broeder, en de broeder zij toegevend voor de zwakheden zijner zuster en zoo wordt het gebod van Christus vervuld. O Maria, behoud ons in de vriendschap Gods en in de liefde tot den naaste, opdat wij na dit leven allen, ouders, broeders en zusters, opgenomen worden in die hemelsche familie, die gij uitmaakt te samen met uwen goddelijken Zoon van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen.

LITANIE

TER EERE VAN

ONZE LIEVE VROUW VAN ALTIJD-
DURENDEN BIJSTAND.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, ontferm U onzer.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

God, hemelsche Vader, die Maria tot uwe
Dochter hebt aangenomen, ontferm U
onzer.

God Zoon, Verlosser der wereld, die Maria
tot uwe Moeder hebt uitverkoren, ont-
ferm U onzer.

God, Heilige Geest, die Maria als uwe
Bruid bemind hebt, ontferm U onzer.

Heilige Drievuldigheid, één God, die in
Maria, uw behagen genomen hebt, ont-
ferm U onzer.

Heilige Maria, Moeder Gods, verleen mij
uwen altijddurenden bijstand.

Heilige Maria, medewerkster onzer verzoening met God en onzer hoop, verleen mij uwen altijddurenden bijstand.

Machtige oorzaak onzer zaligheid naast God,

Bron van vele genade,
Hemelsche wolk vol van den regen der genade,

Heiligdom van barmhartigheid,
Uitdeelster aller genaden,
Middelarestusschen God en de menschen
Koninklijke weg om tot God te gaan,
Machtige Vrouwe door wie wij gered zijn,

Glanzend licht door God ontstoken,
Schitterende ster ons in onze duisternissen verlichtend,

Aalmoezenierster van God,
Beschermer der geheele Kerk,
Onze steun in onze zwakheden en onze machtige beschermster,

Overwinnares der oude slang,
Schrik der duivelen,
Liefderijke Vrouwe vol onuitsprekelijke goedertierendheid,

Moeder aller vertroosting en erbarming,
Allermachtigste middelares en zoetste beschermster,

Onze verdediging in dit en in het andere leven,

Minnares der zielen,
Vreugde der rechtvaardigen en der geheele wereld,

Heilige Maria!

Verleen mij uwen altijddurenden bijstand.

Heilige Maria, Koningin aller reine vreugde,
verleen mij uwen altijddurenden bijstand.
Toonbeeld en spiegel der kuisch-
heid,
Ondoordringbaar schild ter onzer be-
scherming,
Veilige haven der schipbreukelingen,
Heil der dwalenden en der zondaren,
Zalig toevluchtsoord in alle gevaren,
Kracht der kwijnenden en der strij-
denden,
Hoop der gevallen en der wanho-
penden,
Troost der schuldigen en ellendigen,
Toevlucht en behoud der zondaren,
Verkwikking in al onze smarten,
Vertrouwing en blijdschap der be-
droefden,
Overaarster voor onze zaligheid,
Onze getrouwe en machtige patrones,
Die ons de verlossing hebt aange-
bracht,
Die ons het leven bezorgd hebt,
Die aan de vervloeking een einde
hebt gemaakt,
Die aanhoudend voor het heil der
wereld smeekt,
Die ons den vrede bezorgt,
Die vol barmhartigheid zijt jegens de
zondaren,
Die Gods toorn en verbolgenheid tot
bedaren brengt,
Die de verdwaalden tot God terugvoert,

Heilige Maria!

Verleen mij uwen altijddurenden bijstand.

Heilige Maria, die de moeder zijt onzer hoop, verleen mij uwen altijddurenden bijstand.

Heilige Maria, die ons de ingangsheur zijt tot het Paradijs en de zaligheid, verleen mij uwen altijddurenden bijstand.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, spaar ons, Heer!

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, verhoor ons, Heer!

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, ontferm U onzer, Heer!

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

Bid voor ons, o Moeder van altijddurenden bijstand.

Opdat wij waardig worden der beloften van Christus.

O allerbeminnelijkste Koningin, die zoo vurig wenscht ons bij te staan, sta mij krachtadig bij, sta mij spoedig bij: uwe voorspraak is alvermogenend bij uwen Zoon, die leeft en heerscht in de eeuwen der eeuwen. Amen.

AANDACHTIGE EN LIEFDEVOLLE

OEFENINGEN

TOT DE

ZEVEN SMARTEN VAN MARIA.

«Paus Benedictus XIII heeft 200 dagen aflat voor iederen *Onze Vader* en *Wees gegroet* verleend aan hen die deze vrijdags en in den vastentijd bidden en 100 dagen aflat voor de andere dagen. Die ze zeven jaren lang bidt, verdient eenen volkomen aflat, welke men aan eene ziel in het vagevuur kan toevoegen».

Deus in adjutorium, etc.

Moeder! maak dat steeds mijn harte,
U verzelle in uwe smarte
Om den dood van uwen Zoon.

EERSTE SMART.

Ik heb medelijden met u, mijne teedere Moeder Maria! als ik denk aan het zwaard van smarten dat uw hart doorboorde, wanneer de H. Simeon u al de mishandelingen voor oogen stelde, die uw Jesus van de menschen moest lijden, en die u allen door de H. schriftuur bekend waren. Ja gij wist zelfs, dat Hij voor uwe oogen op het kruis, na al zijn bloed vergoten te hebben, den geest zou geven, verlaten van allen, zonder dat gij Hem zoudt kunnen helpen of verdedigen. Ik bid U, mijne Koningin! om deze bittere herinnering, die zoo lange ja-

ren uw hart bedroefde, verkrijg mij de genade dat ik het lijden van Christus en uwe smarten, in het leven en bij mijn sterven, altijd in mijn hart drage.

1 Onze Vader, 1 Wees gegroet, 1 Glorie zij den Vader.

Moeder! maak dat steeds mijn harte,
U verzelle in uwe smarte
Om den dood van uwen Zoon.

TWEEDE SMART.

Ik heb medelijden met u, mijne beminde Moeder Maria! als ik denk aan het tweede zwaard van smarten dat uw hart doorboorde, wanneer gij zaagt, hoe uw onschuldige eerstgeboren Zoon van dezelfde menschen, om welker zaligheid Hij in de wereld gekomen was, vervolgd werd. Gij moest toen in het midden van den nacht stil naar Egypte vluchten. Om de verdiensten van al het lijden dat gij, o teedere Maagd! met uw verdreven Kind op deze lange moeielijke reis door wilde en dorre landen, en in uw verblijf in Egypte hebt moeten onderstaan, waar gij, onbekend en vreemd, vele jaren arm en veracht leefdet, bid ik u, mijne lieve Koningin! verkrijg mij de genade om verduuldig en met u vereenigd, tot mijnen dood toe, alle lijden van dit ellendig leven te verdragen, ten einde eens van de pijnen der hel, die ik verdiend heb, bevrijd te zijn.

1 Onze Vader, 1 Wees gegroet, 1 Glorie zij den Vader.

Moeder! maak dat steeds mijn harte,
U verzelle in uwe smarte
Om den dood van uwen Zoon.

DERDE SMART.

Ik heb medelijden met u, mijne lieve Moeder Maria, om het derde zwaard van smarten dat u doorboorde, als gij uwen lieven Zoon Jesus verloren hadt, toen Hij drie dagen lang van u verwijderd in Jeruzalem bleef. O mijne lieve Koningin! alsdan het voorwerp uwer liefde niet meer bij u ziende en niet wetende waarom Hij u verlaten had, vindt gij zeker dag en nacht geene rust meer. Zonder twijfel hebt gij toen zonder ophouden naar dengenen gezocht die uw grootste goed was. Ik bid u, om deze zuchten welke gij gedurende die drie bittere en voor u al te lange dagen tot God zondt, verkrijg mij de genade van nooit meer mijnen God te verliezen: opdat ik altijd hier op de aarde met Hem vereenigd leve, en opdat ik in zijne genade eens deze wereld verlate.

1 Onze Vader, 1 Wees gegroet, 1 Glorie zij den Vader.

Moeder! maak dat steeds mijn harte,
U verzelle in uwe smarte
Om den dood van uwen Zoon.

VIERDE SMART.

Ik heb medelijden met u, mijne geliefde Moeder Maria! om het vierde zwaard van smarten dat u doorboorde, als gij uwen Jesus

tot den dood veroordeeld, met koorden en ketens gebonden, met bloed en wonden bedekt, met doornen gekroond en op den weg onder het zwaar kruis, dat Hij op Zijne verwonde schouderen droeg, zaagt vallen, gaande gelijk een onnoozel lam, uit liefde voor ons tot den dood. Toen aanschouwdet gij elkander, en uwe oogslagen werden even zoo vele smartelijke pijlen, met welke uwe van liefde tot elkander ontvlamde harten verwond werden. Door deze groote smarten, bid ik u voor mij de genade te verkrijgen dat ik altijd overgegeven in den wil van mijnen God leve, en dat ik altijd vol vreugde, met Jesus vereenigd, mijn kruis tot mijnen laatsten adem toe drage.

1 Onze Vader, 1 Wees gegroet, 1 Glorie zij den Vader.

Moeder! maak dat steeds mijn harte,
U verzelle in uwe smarte
Om den dood van uwen Zoon.

VIJFDE SMART.

Ik heb medelijden met u, mijne geliefde Moeder Maria! om het vijfde zwaard van smarten dat u doorboorde, wanneer gij op den Kalvarieberg uwen geliefden Zoon Jesus onder zoo schroomelijke smarten, van de menschen bespot langzaam op het hard en ruw kruis, voor uwe oogen zaagt sterven, zonder Hem ook de kleinste verzachting, die men zelfs aan de grootste kwaaddoeners in

het doodsuur niet weigeren zoude, te kunnen geven. Om den doodangst, welken gij, liefste Moeder! aldaar met uwen stervenden Zoon uitstondt, om de droefheid, die gij gevoeldet als Jesus voor de laatste maal van het kruis tot u sprak, als Hij afscheid van u nam en ons allen met den H. Joannes als uwe kinderen aan u overgaf, en om de schrikkelijke smarten die gij leedt als Hij zijn hoofd buigde en gij Hem zaagt den geest geven, bid ik u, verkrijg mij van uwen gekruisten lieven Jesus de genade dat ik ook dood zij aan alle dingen dezer wereld, en dat ik gedurende geheel mijn leven, alleen voor God leve, en alzoo eens daartoe kome dat ik Hem aanschijn van aanschijn in den hemel moge aanschouwen.

1 Onze Vader, 1 Wees gegroet, 1 Glorie zij den Vader.

Moeder! maak dat steeds mijn harte,
U verzelle in uwe smarte
Om den dood van uwen Zoon.

ZESDE SMART.

Ik heb medelijden met u, o mijne geliefde Moeder Maria! om het zesde zwaard van smarten dat u doorboorde als men dat zoet hart van uwen dooden Zoon doorstak, die reeds voor dezen ondankbare, die zelfs na Zijnen dood niet moede was Hem te mishandelen, gestorven was. Om deze onuitsprekelijke groote smarten, bid ik u, verkrijg mij de genade dat ik altijd in het voor mij

doorboord en geopend hart van Jesus moge wonen, in het hart dat de liefdekamer is, waar alle zielen die God beminnen hunne rust vinden: opdat ik aldaar, zoo lang ik leef, aan niets anders denke en niets anders beminne dan God alleen. O allerheiligste Maagd Maria! gij kunt dit doen, van u hoop ik het.

1 Onze Vader, 1 Wees gegroet, 1 Glorie zij den Vader.

Moeder! maak dat steeds mijn harte,
U verzelle in uwe smarte
Om den dood van uwen Zoon.

ZEVENDE SMART.

Ik heb medelijden met u, mijne geliefde Moeder Maria! om het zevende zwaard van smarten, dat u doorboorde, als gij uwen dooden Zoon in uwe armen hieldt. Hij is niet meer lief en schoon, gelijk eertijds, als gij Hem in den stal te Bethlehem in uwe armen hieldt: neen, Hij is vol bloed, zijn heilig lichaam is gansch verscheurd door de geeselslagen, en zijne beenderen zijn zelfs door de wonden ontbloot. O mijn allerliefste Zoon! zoo spraakt gij toen, mijn allerliefste Zoon! waartoe heeft uwe liefde U gebracht? En als men Hem in het graf droeg, wildet gij Hem vergezellen, en Hem met uwe eigen handen in het graf nederleggen, om, na voor de laatste maal van Hem afscheid genomen te hebben, uw liefdevol hart daar te laten.

Om al dat schroomelijk lijden dat uwe heilige ziel gevoeld heeft, verkrijg mij, o Moeder der schoone liefde! de vergiffenis van alle beledigingen die ik mijnen, mij zoo vurig beminnenden God, aangedaan heb, en die mij uit geheel mijn hart berouwen. Sta mij bij, o Maria! in alle bekoringen; sta mij bij in mijn doodsuur, opdat ik door de verdiensten van Jesus, en door de uwen, zalig worde en eens met uwen bijstand na deze ellendige ballingschap op aarde, den lof van Jesus en den uwe voor eeuwig in den hemel moge zingen.

1 Onze Vader, 1 Wees gegroet, 1 Glorie zij den Vader.

Moeder! maak dat steeds mijn harte,
U verzelle in uwe smarte
Om den dood van uwen Zoon.

**Bid voor ons, allerbedruktste Moeder Maria.
Opdat wij waardig worden der beloften
van Christus.**

GERED.

O God! in wiens lijden, volgens de voorzegging van Simeon, een zwaard van smarten de allerzoetste ziel van de glorieijke Maagd en Moeder Maria doordrong: geef genadig dat wij, die met vereering aan hare smarten denken, der gelukkige uitwerksels van uw lijden deelachtig worden; Gij die leeft en heerscht in eeuwigheid. Amen.

Bij den uitgever dezes zijn verder verschenen en alom verkrijgbaar:

St. Cornelius-Boekje. Door den Zeer Eerw. Pater A. Scheepers.

Prijs *f* 0,10

Ter perse:

Leven en Marteldood der H. Barbara. Door denzelfden.

Het Lijden van Christus, eene leerschool der voornaamste deugden. Door den Zeer Eerw. Pater Peters, Redemptorist.

Prijs *f* 4,60; franco per post *f* 4,75.

Goede Raadgevingen aan eene jonge dochter in de wereld.

Prijs *f* 0,30; franco per post *f* 0,34.

Plichten der gehuwden.

Prijs *f* 0,30; franco per post *f* 0,34.

Heilzame raadgevingen aan katholieke ouders betrekkelijk de opvoeding hunner kinderen.

Prijs *f* 0,30; franco per post *f* 0,34.

De ware dienstbode.

Prijs *f* 0,12; franco per post *f* 0,15.

St. Antoniusboekje. Door A. Alberts, kapelaan.

Prijs *f* 0,30; franco per post *f* 0,35.

Hebt medelijden met de geloovige zielen in het vagevuur. Honderd wonderbare visioenen en openbaringen. Huis- en kerkboekje.
Door A. Alberts, kapelaan. Prijs *f* 0,60